

Udenrigsministeriet
Fiskeripolitisk Kontor
fpk@um.dk
mikkst@um.dk
Sagsnr: 2018-44261

DPPO Høringssvar til udkast til lov om ændring af fiskeriloven

Danmarks Pelagiske PO (DPPO) kvitterer for muligheden for at indgive høringssvar til forslag til udkast til lov om ændring af Fiskeriloven.

Fiskeriloven er det væsentligste juridiske værktøj for danske fiskere, når man ser bort fra EU's grundforordning. DPPO finder det i den henseende helt essentielt, at ændringer i Fiskeriloven foretages med udgangspunkt i et grundigt juridisk forarbejde og en inkluderende proces, der omfatter dialog med de centrale aktører i dansk fiskeri. Dette har desværre ikke været tilfældet i denne omgang, og høringmaterialet bærer præg af en forhastet proces.

At der er fravalgt inddragelse af erhvervet m.fl., vidner om en uigennemsigtig og meget udansk lovgivningsproces, det er beklageligt. Mere overraskende finder DPPO det dog, at Udenrigsministeriet ikke forholder sig til de gældende kriterier for medlemsstaternes tildeling af fiskerimuligheder som de fremgår af Artikel 16, stk. 6 og 7 og Artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den Fælles Fiskeripolitik (Grundforordningen).

Det fremgår af bestemmelserne i grundforordningens Artikel 17, at ” (Medlemsstater)....anvender de gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art. De kriterier, der skal anvendes, kan bl.a. omfatte fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer. Inden for de tildelte fiskerimuligheder bestræber medlemsstaterne sig på at sørge for incitament for fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater.”

Der er således ikke i EU-lovgivningen henvisning til statslig auktion, salg eller udleje som et gennemsigtigt og objektive kriterie for tildeling af fiskerettigheder, ligesom grundforordningens artikel 16. specificerer særlige vilkår for tildelingen i blandede fiskerier. DPPO er ikke bekendt med, at man i noget andet EU-land har tilsvarende systemer til beskatning af fiskeriet eller grundlag for kvotefordeling. Det forhold i sig selv, burde i DPPOs opfattelse have givet anledning til en grundig analyse af EU-lovgivningen på området.

Det er DPPO's vurdering, at forslaget er i strid med Artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den Fælles Fiskeripolitik (Grundforordningen). DPPO har i den forbindelse taget skriftlig kontakt til EU-Kommissionen med henblik på en juridisk afklaring. Kopi af brev vedhæftet dette høringssvar. (Bilag 1.) DPPO

opfordrer Udenrigsministeriet til på egen hånd at rejse samme spørgsmål ved EU-Kommissionen eller redegøre for en evt. allerede gennemført juridisk analyse.

Det er DPPOs anbefaling, at den videre proces og lovbehandling sættes i bero, indtil de EU-retslige spørgsmål er afklarede.

Salg eller udlejning af fangstrettigheder

§13. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 7:
»7) salg eller udlejning af fangstrettigheder.«

Som angivet ovenfor, er det DPPO's vurdering, at forslaget er i strid med Artikel 16 og 17 i EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik (Grundforordningen). DPPO har i den forbindelse taget skriftlig kontakt til EU-Kommissionen med henblik på en juridisk afklaring. Kopi af brev vedhæftet dette høringssvar.

I punkt 22. i "Politisk Aftale om en Vækst- og Udviklingspakke til Dansk Fiskeri" forlænges opsigelsesvarsel for FKA/IOK-aftalerne til 16 år med henblik på at forbedre finansieringsforhold og sikre stabile rammevilkår i dansk fiskeri. Den stabilitet trækker man med lovforslaget tæppet væk under. Hjemmelen til salg eller udleje af fangstrettigheder skaber betydelig usikkerhed om FKA/IOK-aftalerne og dermed finansieringen af dansk fiskeri, hvilket betyder, at investeringer og generationsskifter kan gå i stå, stik imod hensigten om udvikling af erhvervet i ovennævnte politiske aftale. Usikkerheden kommer i en tid, hvor der er behov for ekstra ro på hjemmefronten grundet Brexit og de udfordringer, som britisk udtræden kan medføre. Ydermere er finansieringsmulighederne for generationsskifter i forvejen presset af de forventede nye regler vedr. b-kvoteandele.

Der er behov for en grundig juridisk redegørelse af, om salg eller udleje fra fx fiskefonden strider mod FKA/IOK-aftalerne samt lovgivningen i EU's Fælles Fiskeripolitik. Resultatet af de juridiske redegørelser bør således afventes, før der indgås en aftale samt fastsættes en dato for noget, som muligvis er lovstridigt. DPPO har i den forbindelse taget skriftlig kontakt til EU-Kommissionen med henblik på en juridisk afklaring. Kopi af brev vedhæftet dette høringssvar. (Bilag 1.)

En ulempe ved auktionsmodeller, hvor fiskerirettighederne erhverves for et enkelt år ad gangen, er, at finansieringsmulighed og investeringslyst bliver væsentligt forringet. Det gælder fx investering i ny- eller ombygning af fartøjer, udvikling af nye mere selektive redskaber og specialisering i nichefiskerier. Udvikling af nye fiskerier på fx ikke kvoterede arter kan være en usikker og bekostelig affære, som kan kræve udvikling af nye redskaber og erfaring, før fiskeriet bliver lønsomt. Udvikling af nye fiskerier er en gevinst for hele samfundet, især kystsamfundene, og bør understøttes i stedet for bremses, som vil være resultatet af en auktion af rettigheder.

Formålet med ordningen er meget løst beskrevet, og det er således umuligt at vurdere, om formålet kunne opnås bedre på anden vis end ved at skabe usikkerhed om grundlaget for fiskerierhvervet. DPPO anbefaler, at der foretages en evaluering af ordningen, og om de evt. opnåede resultater kunne opnås bedre på andre måder. En række lande udenfor EU har indført auktionering af fiskerimuligheder for enkelte arter og i enkelte fiskerier. Erfaringerne er blandede, men det står klart at auktionssystemer reducerer mangfoldigheden i fiskeriet. Udenrigsministeriet har i flere omgange

varslet en ”fact-finding” mission til bl.a. Færøerne og Chile, men erhvervet er ikke blevet præsenteret for resultaterne fra det arbejde.

Udleje eller auktion af fangstrettigheder i industrifiskeriet må forventes at medføre en risiko for overforbrug af sildebifangstknoten, fordi den endnu ikke er uddelt på fartøjsniveau. Den, der i et enkelt år køber fangstrettigheder på fx brisling, har ikke incitament til undgå bifangster og på den måde værne om bifangstknoten i nævneværdig grad. Det kan skabe en dominoeffekt, hvor andre også etablerede fiskere tvinges ud i et olympisk fiskeri, for at undgå en situation hvor industrifiskeriet lukker inden sæsonen er forbi.

Det er DPPO's holdning, at sildebifangstknoten bør deles ud sammen med fangstrettighederne på industrifisk, så det enkelte fartøj råder over sin egen bifangstmængde, og således har incitament til at begrænse bifangsten i fiskeriet.

Frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

§1 4. Indsættelse af Kapitel 16a – frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

Der findes allerede en statsstøttet frivillig mærkningsordning for skånsomt fanget fisk – nemlig MSC-mærket, som erhvervet støttes til at opnå gennem produktions- og afsætningsplanerne. Det er derfor besynderligt og overflødig, at etablere en hjemmel til endnu en ordning. MSC-certificeringen guider forbrugere til at vælge bæredygtige fiskeprodukter og tager både højde for fiskebestandenes tilstand, bifangst af sårbare arter, effekter på økosystemet og forvaltning. Behovet for at ”understøtte en positiv udvikling i dansk kystfiskeri med fokus på anvendelse af skånsomme redskaber” bør i stedet løses ved at se på rammevilkår og tilskynde, at kystfiskeriet indgår i MSC certificeringen, så der ikke skabes forvirring hos forbrugerne om skånsomt fanget fisk.

Hvis der etableres en mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri, som den der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, vil den være misvisende, overflødig og forvirrende for forbrugeren. Den vil fx udelukke det mest skånsomme fiskeri i Danmark, som er det pelagiske fiskeri efter sild og makrel jf. DTU's rapport ”Miljøskånsomhed og økologisk bæredygtighed i dansk fiskeri” tabel 7.1. Mærkningsordningen bliver således misvisende, da forbrugeren foranlediges til at tro, at fisk fanget under ordningen er de mest skånsomme danskfangede fisk. Når nogle produkter mærkes som skånsomt fangede, så gøres der samtidig opmærksom på, at andre produkter ikke er det, hvilket i dette tilfælde er misvisende og underminerer det i forvejen statsstøttede MSC-mærke. Læs mere om MSC mærket på Udenrigsministeriets hjemmeside: <http://um.dk/da/fiskeri/erhvervsfiskeri/>

Produktionsafgiftsfonde

§1 5. I § 102, stk. 2, indsættes efter »tilsvarende varer, der«: »landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i udlandet eller«.

DPPO støtter DFPO's forslag om at ændre teksten til: ” Ministeren kan efter indstilling fra de i §104, stk. 1, nævnte bestyrelser fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i Danmark og i udlandet eller af fisk, der opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet....”

§1 6. I § 103, 2. pkt., indsættes efter »afholder udgifter«: »til fondens administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter og«.

DPPO finder det hensigtsmæssigt, at der afsættes midler til administration af fonden grundet den mere omfattende administration.

Digitaliseret fiskerikontrol

§17. i § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: ...

Udenrigsministeriet begrundet fremsættelsen af forslaget om at sikre hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter herunder kamera med, at Europa-kommissionen har foreslået en obligatorisk anvendelse af elektronisk kontrol i det forslag til revision af Kontrolforordningen som blev fremsat i foråret 2018. Samtidig understreges det, at anvendelsen i videst mulige omfang bør ske i takt med at anvendelsen introduceres i andre EU-lande. Eftersom Europa-kommissionens forslag på nuværende tidspunkt ikke er vedtaget og ikke ventes vedtaget i de kommende år, og at der ikke er indført kameraovervågning i andre EU-lande må den foreslåede hjemmel i Fiskeriloven med udgangspunkt i de to begrundelser anses for at være fremsat utidigt. Det understreges af, at det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) i løbet af foråret 2019 forventes at præsentere et første oplæg, til hvorledes Medlemsstater konkret kan designe og implementere kameraovervågning af borgere ombord på fiskefartøjer. Det forventes, at oplægget indeholder specifikke guidelines i forhold til mere principielle og juridiske forhold omkring ejerskab og beskyttelse af data, persondataforordningen mv. Det virker i det lys præmaturligt og tidsmæssigt besynderligt, at man fra dansk side vælger at fremsætte et hjemmeudviklet lovforslag, umiddelbart før det fælleseuropæiske kontrolorgan ventes at fremlægge konkrete guidelines for lovgivning og standarder på området. Besynderligheden forstærkes yderligere, af det forhold, at man i bemærkningerne konsekvent henviser til en fælleseuropæisk proces, der altså endnu ikke begyndt.

DPPO kan kun understrege præmissen om at krav om anvendelse af kameraovervågning sker i takt med indførelse i andre lande, så der ikke sker konkurrenceforvridning på den baggrund. Det skal i den forbindelse understreges, at kameraovervågning i det pelagiske fiskeri udelukkende tjener som et yderligere kontrolværktøj. Der genereres ved kameraovervågning eller sensorer på spil mv. ikke data, som ikke i forvejen og i højere opløsning allerede er tilgængelige for de videnskabelige institutioner og myndigheder og kan understøtte arbejdet med forståelsen af dynamikker i fiskebestande.

Derudover er der en række andre lovmæssige forhold vedrørende EU's fiskerilovgivning som bør afklares inden kamera benyttes som kontrolinstrument bl.a. den såkaldte bulkproblematik vedrørende kontrolforordningens krav om en 10 % tolerancetærskel for alle bifangster over 50 kg, som er umulig at efterleve ved pelagisk fiskeri med usorterede landinger udenfor Østersøen. Problemet er ikke indikeret løst i det forslag til ny Kontrolforordning som der henvises til i høringsmaterialet.

DPPO understreger, at kamerateknologi ikke løser de fundamentale udfordringer ved EU's Fiskeripolitik og landingsforpligtigelsen, og at overvågning i sig selv ikke eliminerer discard.

Kameraovervågning er et meget invasivt indgreb, og der eksisterer umiddelbart ikke andre eksempler på erhverv, hvor Staten overvåger individer på deres arbejdsplads døgnet rundt. Det er mildest talt grænseoverskridende og man bør grundigt overveje proportionaliteten i så drastisk et tiltag.

Der er mange andre muligheder for at opnå en bedre fiskerikontrol og mere data om fiskeriets fangster, som bør afprøves før et så invasivt indgreb som kameraovervågning bringes i spil. DPPO

medvirker gerne til en konstruktiv dialog om emnet og løsninger som pålægges alle fartøjer der opererer i EU-farvand. I regi af Pelagisk AC, har DPPO medvirket til at fremsætte en række konstruktive anbefalinger, som sikrer regeloverholdelse og dataindsamling uden at indføre statsovervågning. Anbefalingerne er vedhæftet i bilag 2.

Mvh.
Esben Sverdrup-Jensen
Direktør